

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/318/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8811211664
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2012:8811211664.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176 proti odporcovi: D. P., nar. XX.X.XXXX, bytom Č. XX o zaplatenie 416,44 eur s prísl., t a k t o

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Odporcovi sa trovy konania **nepriznávajú**.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi zaplatiť zmluvný úrok výške 347,61 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 25,52 Eur, sankčný úrok vo výške 4,52 Eur, mesačný poplatok za vedenie účtu vo výške 38,79 eur a trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 15.04.2002 uzatvoril odporca s navrhovateľom úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového úveru s úverovým rámcom vo výške 995,82 Eur. V súlade s úverovými podmienkami bol odporcovi poskytnutý úver k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a odporca bol oprávnený čerpať úver prostredníctvom úverovej karty. Navrhovateľ a odporca sa dohodli na vrátení poskytnutého úveru, spolu s dohodnutým úrokom, v pravidelných mesačných splátkach. Navrhovateľ a odporca sa v úverovej zmluve dohodli na tom, že v prípade oneskorenia s úhradami splátok úveru dlhším než 7 dní, je odporca povinný v zmysle úverových zmluvných podmienok zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,08% z dlžnej čiastky za každý začatý deň oneskorenia a ďalej jednorazovú zmluvnú pokutu vo výške 8% z čiastky, s úhradou ktorej je odporca v oneskorení. V zmysle úverových zmluvných podmienok je klient povinný splatiť celý čerpaný úver na požiadanie spoločnosti v prípade, že sa oneskoril s platením aspoň 2 splátok, alebo sa oneskoril s platením 1 splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Nakoľko odporca nesplácal úver podľa dohodnutých podmienok, navrhovateľ mu dňa 28.01.2010 zaslal výzvu k splateniu celého dlhu vo výške 416,44 Eur. Odporcovi tak vznikla povinnosť uhradiť dlžnú čiastku, tvorenú dlžnou istinou úveru splatnou ku dňu zosplatenia, zosplatenou zostávajúcou výškou poskytnutého úveru, poplatkami za výpisy a výbery z bankomatov a úrokmi dlžnými do podania žaloby. Odporca po zosplatení zaplatil 0,00 Eur. Ku dňu podania návrhu odporca neuhradil zmluvný úrok vo výške 347,61 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 25,52 Eur, sankčný úrok vo výške 4,52 Eur, mesačný poplatok za vedenie účtu vo výške 38,79 Eur.

Odporca vzniesol námietku premlčania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami, výpoveďou odporcu a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ a odporca ako klient uzavreli dňa 15.4.2002 úverovú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní a používaní platobnej karty YES č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol odporcovi; poskytnutý revolvingový úver variant D s výškou mesačnej splátky 1200,-Sk a výškou úverového rámca 30.000,-Sk.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „Úverové podmienky“) a odporca podpisom potvrdil, že je s nimi oboznámený, že sú jej všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, že ich považuje za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami.

Podľa hlavy 1 § 1, § 2 Úverových podmienok tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní a používaní platobnej karty YES uzatváranej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“), ktorej znenie je uvedené na prednej strane tejto listiny. Úverové podmienky špecifikujú práva a povinnosti medzi spoločnosťou a klientom, ktorému spoločnosť poskytuje úver na základe úverovej zmluvy.

Navrhovateľom uzatvorenia úverovej zmluvy je klient a po prijatí návrhu na uzatvorenie úverovej zmluvy spoločnosťou a po poskytnutí úveru je dlžníkom z úverovej zmluvy a spoločnosť po poskytnutí úveru je veriteľom z úverovej zmluvy (§ 3 hlavy 1 Úverových podmienok).

Revolvingový úver je klientovi poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje klientovi po odsúhlasení zo strany spoločnosti peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca (hlava 3 § 1 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 4 § 2, § 3 Úverových podmienok k jednému úverovému účtu môže byť vydaná len jedna úverová karta, ktorá je neprenosná a môže ju používať iba jeden držiteľ, ktorého meno je uvedené na karte. Použitím úverovej karty klient súhlasí s čerpaním revolvingového úveru v požadovanej výške.

Podľa hlavy 6 § 1 Úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve, pričom prvú splátku hradí klient až v mesiaci, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom vykonal prvé čerpanie z úverového účtu. V jednotlivých splátkach sú zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky a príslušná časť úverovej listiny.

Klient je povinný platiť úrok z poskytnutého úveru vo výške aktuálne platnej mesačnej úrokovej sadzby v okamihu splátky úveru, v ktorej je obsiahnutá platba úroku. Mesačná úroková sadzba je stanovená ako súčet základnej úrokovej sadzby a odchýlky uvedenej na prednej strane tejto listiny. Základná úroková sadzba je uvedená v aktuálnom sadzobníku (hlava 6 § 9 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 8 § 2 Úverových podmienok klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že sa oneskoril s platením dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. V prípadoch ak nastane predčasná splatnosť úveru, je spoločnosť taktiež oprávnená pozastaviť čerpanie už dohodnutého úveru alebo od úverovej zmluvy odstúpiť.

Podľa hlavy 8 § 3 Úverových podmienok v prípade vzniku predčasnej splatnosti úveru alebo odstúpenia od úverovej zmluvy je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, teda čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, pokiaľ by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach.

V zmysle hlavy 9 § 2 Úverových podmienok v prípade oneskorenia s úhradou splátky úveru či jej časti dlhšieho ako 7 dní je klient povinný zaplatiť spoločnosti zmluvný úrok z oneskorenia vo výške 0,08% z

dĺžnej čiastky za každý započatý deň oneskorenia. V prípade oneskorenia s úhradou splátky úveru či jej časti dlhšieho než 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8% z čiastky, s ktorej úhradou je v oneskorení.

Spoločnosť nie je viazaná účelom platby, ktorý stanoví klient a je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti voči klientovi v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti z oného titulu než z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na poplatky za poskytnuté služby, na príslušenstvo úveru vrátane sankcií, na splátky úveru (hlava 9 § 4 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 9 § 11 Úverových podmienok úverová zmluva, úverové podmienky, zabezpečenie záväzkov z úverovej zmluvy a vzťahy, ktoré vznikli následne na základe uvedených právnych úkonov sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka v úplnom znení.

Výzvou k úhrade zo dňa 28.1.2010 navrhovateľ odporcovi oznámil, že v dôsledku toho, že riadne a včas nespláca úver, uplatňuje si svoje právo na splatenie celého čerpaného úveru a vyzval ho na úhradu sumy 416,44 eur do 15 dní odo dňa spísania listu.

V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z. z. s účinnosťou od 1.4.2004 začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13 EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V zmysle ustanovenia § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanovením § 53 a 54 tohto zákona a s ustanovením tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona, preto súd považuje za podstatný súlad spotrebiteľskej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania s ust. § 53 a 54 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.4.2004 i keď zmluva bola medzi účastníkmi tohto konania uzavretá dňa 15.4.2002.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.4.2004 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná (§ 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

V zmysle § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

V súlade s ustanovením § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého: „Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak“ súd započítal všetky platby odporcu najskôr na istinu a potom na úroky z úveru, keďže nie je možné, aby dodávateľ (veriteľ) určoval, oproti čomu bude platba od dlžníka zúčtovaná, lebo v opačnom prípade by došlo k rozporu s ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou nemôžu odchyliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi navrhovateľom a odporcom bola uzavretá úverová zmluva o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní a používaní platobnej karty s úverovým rámcom 995,82 eur, v zmysle ktorej bol odporca oprávnený čerpať finančné prostriedky a tieto potom za dohodnutých podmienok vrátiť.

Odporca si túto svoju povinnosť neplnil, preto navrhovateľ zospatnil celý úver a vyzval ho na zaplatenie dlžnej sumy.

Ďalej súd zistil, že podľa Úverových podmienok sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka ako aj Občianskeho zákonníka, ide však o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral navrhovateľ ako dodávateľ a odporca ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Úverových podmienok bol daný navrhovateľom bez možnosti odporcu privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Na základe vyššie uvedeného je súd toho názoru, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Z predloženého výpisu je nepochybné, že na základe zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru navrhovateľ poskytol odporcovi úverový rámec do výšky 995,82 eur, z ktorého preukázateľne vyčerpal žalovaný do zosplatnenia sumu 2027,82 eur. Odporca zároveň uhradil sumu 3.505,26 eur.

Čo sa týka úroku z úveru, tak navrhovateľ vo svojom návrhu žiadal priznať vyčíslenú sumu úroku z úveru v sume 347,61 eur tak, ako bola táto suma uvedená v splátkovom kalendári, resp. prehľade čerpania úveru a jeho úhrady, pričom v charakteristike kreditnej karty Home Credit bola uvedená úroková sadzba 2,21% mesačne, teda 26,52 % ročne.

Zmluva o poskytnutí úveru sa stala v zmysle hlavy 8 § 3 Úverových podmienok platnou podpisom zmluvy a účinnou až okamžikom prvého čerpania finančných prostriedkov. Zmluva bola uzavretá v mesiaci apríl 2002. Minimálna mesačná splátka bola určená na 4% z výšky dohodnutého úverového rámca, ktorý bol 995,82 eur a takto pri minimálnej výške splátky by žalovaný bol povinný platiť mesačne 39,83 eur a to po dobu 25 mesiacov, pričom úroková miera podobného úveru v bankách v tomto čase (apríl 2002 dlhodobý úver od 1 do 5 rokov podľa priemerných úrokových mier z úverov v obchodných bankách) činila úrok 9,92 % p.a. Z toho je zrejmé, že dohodnutý ročný úrok z úveru medzi účastníkmi v danom prípade bol o 16,60 % vyšší ako bola priemerná úroková miera z úverov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Vzhľadom na vyššie súd považoval dohodu o výške úrokov nad 9,92% ročne za absolútne neplatnú.

Vzhľadom na vyššie uvedené je súd toho názoru, že nárok navrhovateľa v časti úrokov nie je v celom rozsahu dôvodný. Navrhovateľom vyčíslený úrok predstavoval sumu 1663,63 eur pri úrokovej miere 26,52% ročne, pričom súd vyššie konštatoval, že opodstatnený nárok mu vznikol len pri úrokovej miere 9,92% ročne, teda navrhovateľ mal nárok len na 37,41% uplatňovaného úroku, teda 37,41% zo sumy 1663,63 eur, čo predstavuje sumu 622,36 eur.

Podľa prehľadu platieb mal žalovaný zaplatiť na istine sumu 2027,82 eur predstavujúcej čerpané finančné prostriedky a úrok z úveru v sume 1663,63 eur, teda spolu istina s úrokom z úveru v sume

3.691,45 eur. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že opodstatnený nárok navrhovateľa predstavovala čerpaná suma 2027,82 eur spolu s úrokom v sume 622,36 eur ako aj nárok poplatku za výber z bankomatu v sume 71,80 eur, mesačného poplatku za vedenie účtu v sume 117,29 eur a sankčného úroku v sume 6,08 eur, ktorá suma spolu predstavuje 2845,35 eur, pričom odporca uhradil navrhovateľovi sumu 3505,26 eur, teda viac ako bol povinný, preto súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Samotný nárok na zmluvné pokuty súd považoval za neopodstatnený. Dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 8% z každej omeškanej splátky alebo jej časti, s ktorej úhradou je klient v omeškaní dlhšie ako 7 dní spolu so zmluvnou pokutou vo výške 5% z úveru, s ktorého vrátením je klient v omeškaní v prípade omeškania s úhradou splátky úveru, či jej časti dlhšie ako 6 mesiacov súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto absolútne neplatnú s poukazom na § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka a neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ide totiž o neprimerané sankcie, ktoré znáša spotrebiteľ. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp. zn. 3Co 3/2011.

V predmetnej úverovej zmluve bolo za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškanie so splátkami) dohodnutý niekoľkonásobný postih - úroky z omeškania, zmluvná pokuta, náhrada škody. Tiež lehota splatnosti zmluvnej pokuty je veľmi krátka, takže nepochybne ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 OSP, v zmysle ktorého súd priznal odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, právo na náhradu nákladov potrebných k účelnému uplatneniu práva proti navrhovateľovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Keďže odporca náhradu trov nežiadal, súd rozhodol tak, že mu náhradu trov konania nepriznáva.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.